

508. Jézus, én bizodalمام

Vad Péter Zsigmond

1. Jé - zus, én bi - zo - dal - mam, És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
Ben - ned van nyu - go - dal - mam. Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem,

3
Ha - lál nagy éj - sza - ká - ja, Bár ret - tent - sen ful - lánk - ja.

2. Jézus, én Megváltóm él, Én is látom az életet:
Lészek Üdvözítőmnél, Immár semmi sem rettenthet:
Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével Véle már összeköttem,
Erős hitem kezével Már öbelé helyeztettem;
El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.

4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg,
De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek.
Végtelen dicsőségben Nála leszek mennyégben.

5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott leszen dicsőséges;
Földből szépen ott kihajt, Mi itt ínségekkel teljes.
Erőtelenységemet, Ott letésem bűnömet.

6. Bátorságban legyetek: Jézus hordoz mint övéit,
Hát ne keseregjeteK: Krisztus újonnan megépít.
Angyalának szavára FelkelteK nemsokára.

7. Emeld fel hát lelkedet, Hagyj el minden földi vágyat;
Bízd rá arra szívedet, Kiből üdvösséged árad.
Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!

